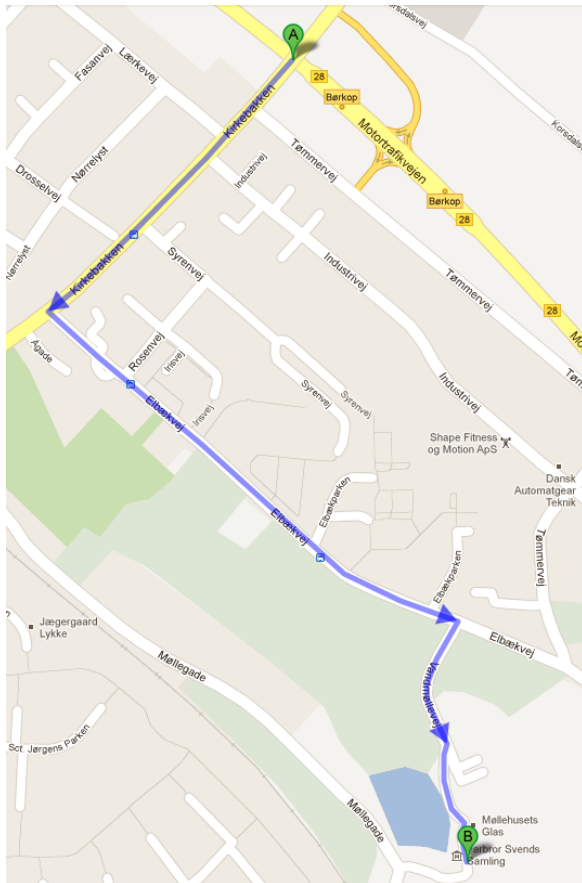

Hvad sker der ellers på Møllen:

Børkop Vandmøllens Venner sørger for, at Mølleriet og Farbror Svends Samling (museet) er åben for publikum fra Skærtorsdag dog senest fra 1/4 til 30/9 alle lørdage & søn-og helligdage fra kl. 14.00 – 17.00 Desuden afholdes der lokal Mølle-dag hvert år på Kr. Himmelfartsdag, hvor dagen startes med friluftsgudstjeneste, flaghejsning og taler.

Dagen igennem er der folkeliv med bl.a. levendegørelse af gamle håndværk, folkedans, spillemandsmusik samt salg af mad i møllegården. Søndagen før 1. søndag i advent afholdes der julemarked i sidebygningen og møllegården. Både mølleriet og samlingen er åben ved disse arrangementer.

Har du lyst til at støtte dette frivillige arbejde eller evt. blive aktiv i foreningen, så kontakt os via kontaktformularen.

Find os på Facebook:

Find vej:

GPS koordinat:

N55° 38' 20.08" E9° 39' 41.34"

Børkop Mølle

Vandmøllevej 4A

DK-7080 Børkop

Mimik 2015-06-17

Rev. 2021-04-07

*Lykkestenen ved
Børkop Vandmølle*

Lykkestenen på Børkop Mølle

Børkop den 9. maj 2001

For ca. 8 år siden stødte møller Viggo Therkelsen ved et tilfælde med spaden på en stor sten. Den lå begravet under et stort vandpiletræ, som han i sine unge år havde banket ned som en hegnsplæ, og som havde slået rod og var blevet til et stort træ (efter stormen i 1999 er der kun en kæmpestub tilbage). Det var omme bag svine-stalden (i dag samlingen), hvor der dengang havde været en mødding. Han kunne mærke, at stenen var stor og rund som en møllesten, men ikke flad. Oversiden var hvælvet, som om kanterne var slidt ned. Han var nysgerrig nok til, ved hjælp af en løftestang, at få vipet den op, så han kunne se undersiden. Der så han bildningerne som bevis på, at det var en møllesten. Han så også, at den måtte være over 200 år gammel, idet den var beregnet til at dreje venstre om, mens stenene på Børkop Mølle i dag drejer højre om. Med forenede kræfter rullede vi den hen til broen over åen ved køkkendøren. Ingen af os anede dengang, at det var møllens gamle lykkesten, som i "Maries tid" må have ligget eller stået oppe ved mølledammen.

Hvorfra ved vi nu, at det er lykkestenen? Ganske enkelt. Mølleren, der jo er og altid har været meget optaget af nisser, og især ved juletid fortæller børnene om dem, var en dag faldet i søvn i møllen. Og da drømte han om nisserne. De kom ind og satte sig på kornsækkene og fortalte hinanden om gamle dage. Den ældste af dem, som jo nok har været flere hundrede år gammel, kunne fortælle om dengang, da møllefolket, når de var kede af et eller andet, bare kunne gå hen og røre ved lykkestenen. Det plejede at hjælpe. Man blev straks glad igen. Hvis man var blevet uvenner med nogen, kunne man også blive gode venner igen, hvis den anden også rørte ved stenen; og det var bedst, at de gjorde det samtidig. Den gamle nisse syntes nu, det var noget mærkeligt noget med de mennesker. Når nisserne var sure eller uenige, skældte han dem bare ud eller gav dem en lussing, og så var de glade og tilfredse igen. Men sådan var menneskerne nu ikke; og når lykkestenen nu kunne hjælpe dem, var det jo også godt. Nissen kunne også fortælle, at stenen i sig selv ikke havde kræfter til at gøre glad; men den kunne gemme glæden. Først måtte glade mennesker røre ved den, og så kunne den give glæden videre til dem, der var kede af det. Hvis den ikke engang imellem blev berørt af glade mennesker, ville den miste sin kraft igen.

Det hele var startet med, at møllefolket havde holdt en fest, hvor de bl.a. dansede rundt om møllestenen, der lå på et vognlad midt på gårdspladsen. Den ene hånd havde de løftet op over hovedet, og den anden lod de glide rundt på møllestenen; og de var glade alle sammen. Senere havde den gamle nisse ofte set nogen være bekymret og gå hen til stenen og røre ved den. Og de var altid gået derfra med et smil om munden. En af nissedrengene kunne fortælle, at han havde set folk fra landsbyen snige sig ned til møllen og røre ved stenen for at fange lykken. De måtte gøre det om natten, for stenen lå jo på privat grund.

Hvorfor er den så ikke nogen lykkesten mere? spurgte en af de yngre nisser. Det er den da stadigvæk, sagde den gamle. Det er bare længe siden, at glade mennesker har rørt ved den. Som I jo ved, blev Marie, hendes barn og hendes barnebarn meget ulykkelige. Til at begynde med var Marie sammen med sin spanske kæreste den lykkeligste i verden. Da fungerede stenen endnu. Men da kæresten måtte af sted igen, blev hun ulykkelig og senere sær. Hendes datter blev gift, flyttede nordpå og fik et barn, men døde i barselsseng. Det nye, lille barn blev adopteret af mølleren og voksede op på møllen, men begik selvmord på grund af kærestesorg. Derfor mistede stenen sin kraft, og man smed den ud til møddingen bag ved svinehuset. Men hvis der i dag ville komme nogle glade mennesker og røre ved den, så ville den få sine kræfter igen. Men det sker jo aldrig; for det er der jo ingen mennesker, der ved, sagde nissen.

Da mølleren vågnede, tænkte han længe over drømmen. Måske havde det slet ikke været nogen drøm. Det hele passede jo. Stenen var der, og Marie havde jo også siddet med spanioleren ved stenen under hyldebærtræet oppe ved mølledammen. Viggo besluttede at få stenen sat på sin gamle plads, så den igen kunne give folk glæde. Men først skulle nogle glade mennesker røre ved den.

Stenen er nu igen kommet i nærheden af mølledammen, hvor den må have ligget i Maries tid. Godt nok mangler hyldebærbusken. Til gengæld færdes der mange glade mennesker ved møllen, og bare nogle af dem vil give glæden videre til stenen, så har møllen igen fået sin lykkesten, lige som i gamle dage.

Werner Fleth møllersvend 9.5.01